

Tristop na juž. strani, marmor, kvadraten prerez. visok 1.40m, šir. 44.50 cm, reljef ploskev 28 cm, reljef spodnji del 44 cm, gornji 47 cm, sfinga 29 cm., širok 44.50 cm v kvadratu.

Spodnji reljef : Palmeta s 4 listi na vsaki strani, na vrhu nazaj viseča 5listna krona, na njen steblo, obdano od dveh palmetnih listov na vrhu zopet 5listna nazaj viseča krona. Ob straneh na vsaki strani ena zadnjih nogah sedeča psu podoben živla, obrnjena ven(heraldično) opirajoča prednje noge ^{na} navzgor obrnjeno 5listno krono, sedečo na kroni spodnje palmete. Glavi sta obrnjeni na znotraj k ~~zgoraj~~ vrhu palmet vrh listov in imata obliko kljunov in ostra ušesa.

Na gornji palmeti sedi na levo obrnjena sfinga v polprofilu, spodnji del pes, zgornji ženska s prsmi in krili na ramah. Oki opira na mrtvaško glavo pred seboj.

Reljefna ploskev poglobljena. V klasičnem okviru s profilom palice in žleba. Nadnja in leva ploskev sta gladki, desna je poglobljena v enako profiliranem in završenem reljefu kot glavna. Vrh je usločen. Steber zaključuje na vrhu nekoliko čez vuseč klasičen zidec.

StelxxXxXVxXxXx16x1x1826,xxtxx5x

V prvem prostoru pod prezbiterijem kamen, marmore z nizkim profiliranim kapiteljem, vis. 66 cm, šir. 40 cm. Kapitel šir. 52 cm, črke 65,5,4 cm

HOČE - kriptā.

D S I M

PRO SALVTE

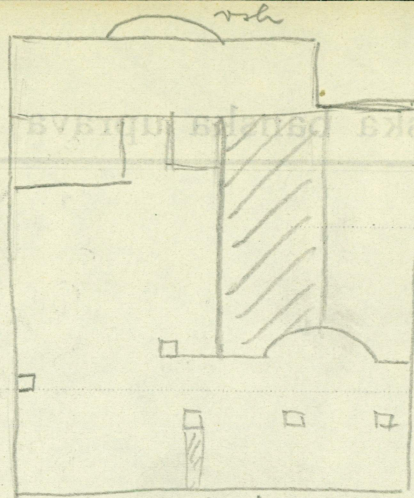
M'AVR' FELICIAN

M · AVR' FELICISSIM

EIVS ETAVREL

ELICIANI IVNIOR

HILVM...V...MI

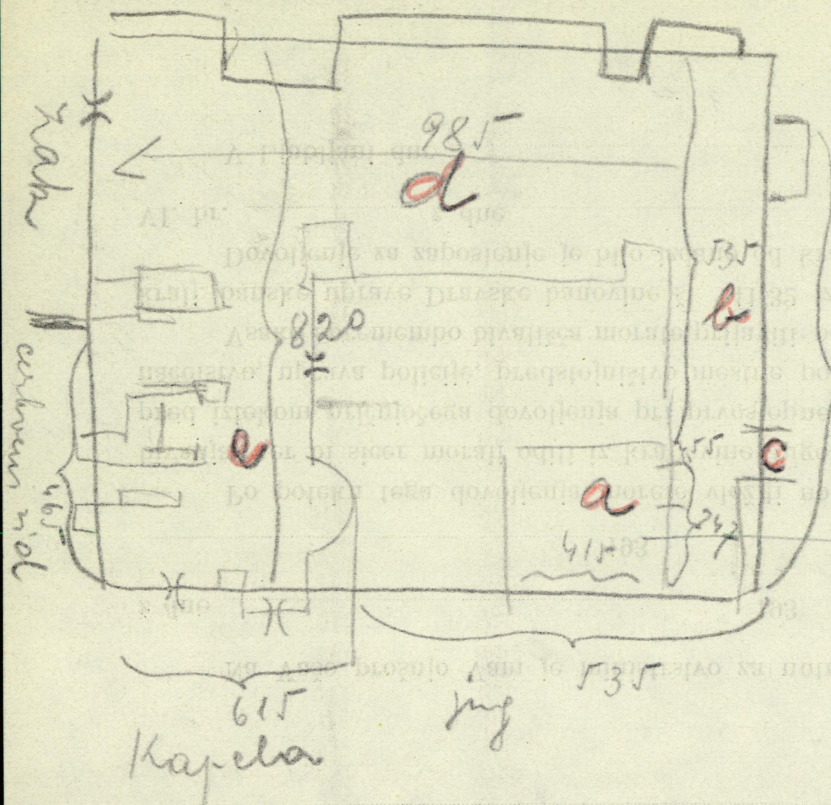
Kripta pod hoško cerkvijo pod zakristijo in deloma pod prezbiterijem Oboki poznejši, podstavki (slopi) noseči svode obstojajo iz marmornih plošč in kamnov, dva važna, eden napis, drugi reljef. dva pravokotno drug k drugemu postavljena prostora. Eden proti jugu, deljen na dve ladji, Na juž. koncu v vzh. steni polkrožna vdolbina z nekevrste menzo in polkupolo. Več arkozolijev. Drugi prostor pravokotno na tega s sev. koncem proti vzh. in v tem manjši prostor V širini obeh ladij, prvega in enega večjega, ki je deloma zazidan proti jugu, ter manjšega na vzh. odkoder je izhod.

Stele, XXXVIII, 16.1.1926, šte. 5'-10.

Poznoantični reljef panskkega sloga, ki je bil odkrit 1.1925 v podzemeljski stavbi pod zakristijo cerkve - slika.

1.1.Slov.1926, št.132, št.25.

Stele, XXXVIII, 16.1.1926, str.5'-10.

a. prostor pod zakristijo.

b. hodnik

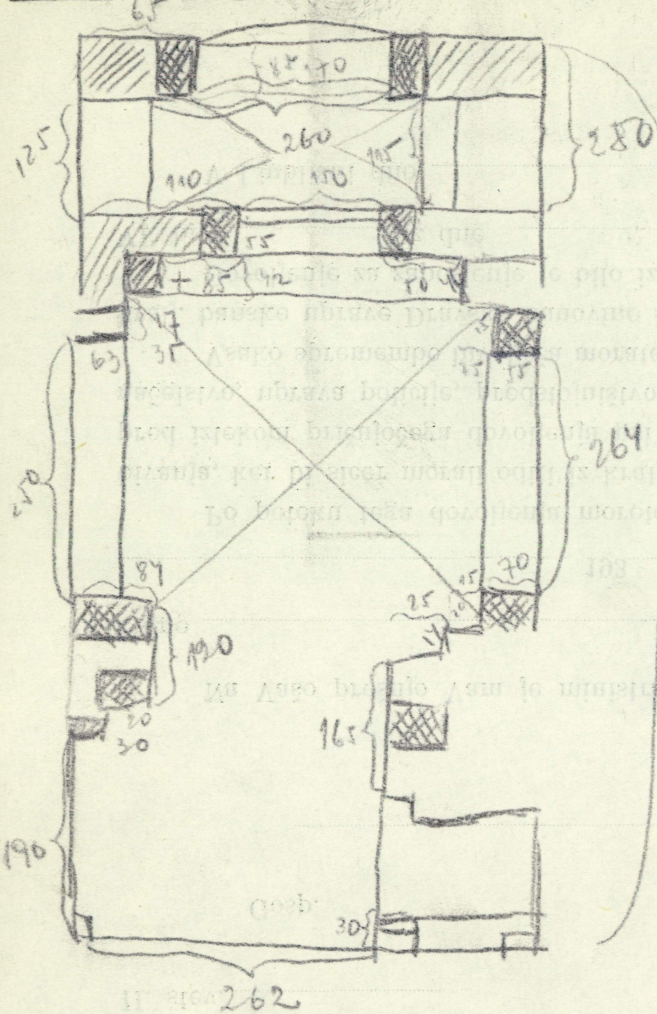
c. vhod

d. kapela

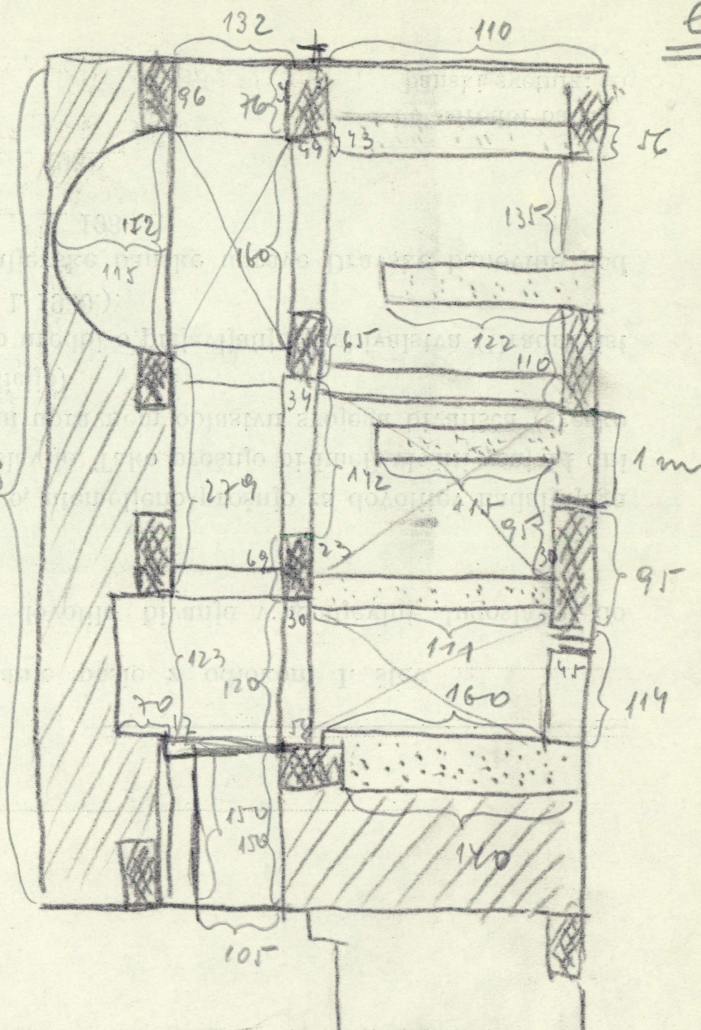
e. gorbica

Soba je 340 cm
od južovzhodnega
zakristije

Prostor a. ima opečen tlak. Je novo obokan in ne kaže nobene zveze s starejšim b. hodnik zaprt z vratmi je tudi novejše proveniencie. V prostoru d. je prva niša razidana do višine 92 cm, lahko vpognjena je nje zadnja stran, obok pa banjaste proge. Tlak je ješterbl. Oboki prostora d. bržkone baročne proveniencie. Pred prvim l. kom k temu prostoru od te "apside" je nizka stopnjica z marmorno ploščo, deloma pa opeka. Na obokih prostora d. se ločijo 3 ometi. Srednji je deloma belo, deloma rdeče pobarvan.

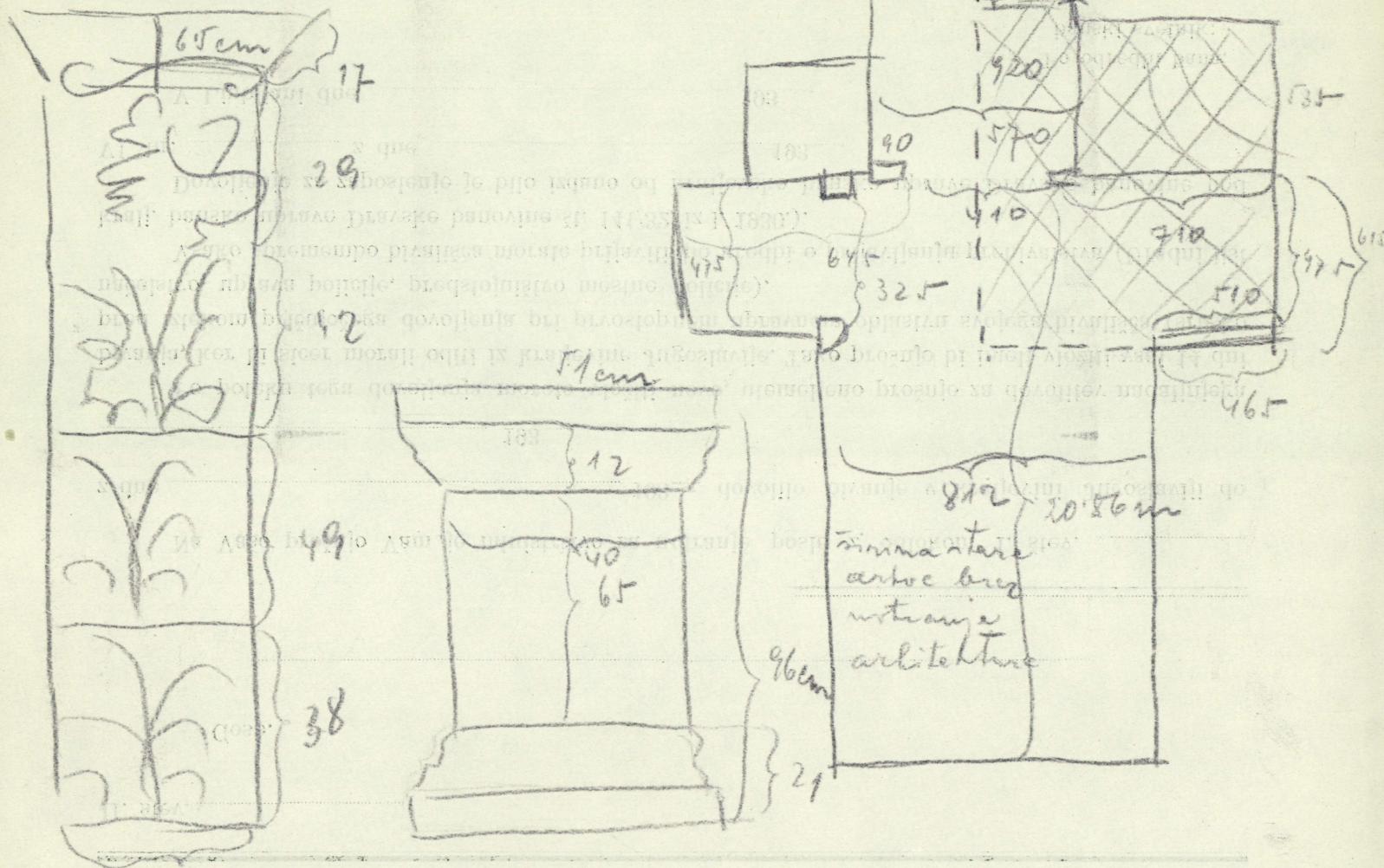
d

e

Kripta - kripta

360

Kriptă de pământ, pământ, pământ, pământ, pământ

Ješterleh skozi ohranjene, en del na zapadu v globini kakkega metra je odde-
ljen in dostopen po knu podobni odprtini. Notri še tudi 3 marmorni kamni, ki
značijo bržkone konec prvotne arhitekture.

Iz d.v e. vodijo sedaj odstranjena vrata novejšje proveniencie. Ohranjen
del opečnega praga. V prostoru a. dvojen jenšterleh v razdalji 20 cm., drug
nad drugim. V desni ladji so po opečnih zidovih 4 razdelki za grobove, naj-
dene kosti, ostanki lesenih krst in prepereli ostanki .V nasuti zemlji
en steklen ročaj kakkega, bržkone rimskega kozarca. Steber z reljefi po izja-
vi Sarie ogelni steber velikega groba in v sredi je bil reljef in napis, na
levi pendant k njemu. Novoodkriti spodnji del reljef kandelabra predstavlja
akantov brst z listno krono in ^{wapenastje} dvea dolgokrilih vodnih ptic(čaplji,
štorklji) katerih kljuni so obrnjeni v sredo obeh vratov, glavi odbiti. Go-
tovo zelo izdelano, istotako levi del peruti levega ptiča. in noge obeh. "evi
rob kamna je že od srede drugega palmetnega kam dela kamna doli odbit. Spodnji
del sploh uničen. Desna stran ima poglobljeno ploskev v profiliranem okviru,
ki je spodaj geschweift, a brez napisa. "esni zgornji ogel te strani je od-
bit.

Prostor e. je ^{dvorladni} ladji po 2 pilastrih in 2 stebrih iz marmornih masivnih
kosov. "o izjavi Sarie so to nedvomno spoliye kake velike stavbe v bližini.
Opečni zidci zadni omet in prostor pod zakristijo, kakor tudi vsi vhodi recen
tni prav tako. Zazidava enega dela na zap. koncu prostora d. Prostor s polku=

in oni nad st. pnjico v delu d. sta imela neke vrste menze v višini 90 cm prevlečene s peščenim ometom. V prostoru e. je na levo od vhoda ozka odprtina, gotovo starejša kot sedanji obok, s kamnitim okvirom, katerega se poznajo sledi železa, ki je odprtino zapiral. To kaže na to, da je ta stran enkrat gledala na prosto.

Podatki

Stele, LXXVIII, 10.9.1926, str. 9-15.

Slika Madone iz 2.pol.15.stol.Mere z okvirom vred: visoka 141 cm, sama 89 cm široka z okvirom spodaj 112 cm., zgoraj 1 m, sama 68 cm. Letnica je ali 1491 ali pa 1471.Ni jasno.

Na hrbtu je napis(novejšje roke):Cosimo Tuni(Tura?)Ferrarese del.1400(sic!) Les nekoliko črviv.Zadaj pribl.ravno prisekan, ne zagan.Prvotna višina je bila 89 cm, ostalo je pridejano, da se izpolni novi okvir. Vaeta je iz okvira, novi v širini 71.5 cm. Napis se glasi C.a(nejasno)T.de(nejasno) F 14(2,7,9)1 Spodaj Vera efigies S.Francisci in S.Clarae obe po 8.5 x 10 cm.V sredi spodaj slika sv.Lukeza, ki slika Marijo, zraven voliček.Ta je malo večja od stranskih. V-okviru sta 2 velika relikviarija in 14 manjših.

Stele, 4 C, 28.VII, 1924, str.1-1.

Oltar v katerem se je nahajala Madona(zdaj v muzeju)ima letnico 1890.

Stele, LXXVIII, 1926, str.6.

Prezbiterij gotski, ladja baročno obokana.Prižnica in 2 str. oltarja dobra, 1. pol.18.stol.

V juž.str. kapeli nad spovednico slika sv.Jurija v lepem okviru, 2.pol.18.stol (ca 1780) Dobro ohranjena, deloma preperel firnež.Potrebna restavracije!! Z-zvonika pod streho cerkve vodi gotsko prirezan zaokrožen portal. Obok ladje sega prav do vrat, da se ne da konstatirati kaj o starem zidovju.Pod zvonikom v modernem lesenem okviru z nastavkom in menzo slika iz konca 15.stol. italijanska les. Flornetisnki tip.Zlato ozadje, zlat okvir z relikvijami in

spodaj nizka predela s sliko neke svetnice v plašču čez glavo z lilijo v desni knjiго v levi. Na knjiго Vera Sancte Clarae effigies. Na desni menih s križem (dvojnim) v desni in knjiго v levi z napisom Vera Sancti Francisci effigies

Srednja slika bradat svetnik, zastavljena z tabernakeljčkom.

Glavna slika Madona sedeča na nizki klopi, skoro en face, prav malo premaknjena v svojo levo v višnjevordeči sukni in plavem čez glavo potegnjenem zlato obrobljenem plašču, podšivka olivnozeleno. Na levem kolenu stoji nag Jezus z lahnim prozornim leidentuchom, rumen sad v levi, z desno 2 prsta dvignjena, blagoslavlja. Madona zrelega obraza, vendar ne Botticelleskna, ampak preje Lippijeva. Na klopi na levi od Madnone napis: GATZ 1491 (mogoče 71) letnica sumljiva. V glavi Marije rdeč napis na zlatem: Madona della na levi
Liber febris na desni

Dobra slika!

Stele, XV, 27.7.1922, str. 28 - 29.

Ital. Madona (quattrocento) Spodaj v okviru vdolžne majhne sličice sv. Klare sv. Franč. Asiškega in sv. Lukeža sedečega slikajočega M. božjo z detetom. Na desni za njim pogled v pokrajino. Velikost cele table 1 x 1.40 m.

Slika sama, 68 x 88 cm. Mala slika spodaj 7 x 9, sv. Lukež 9 x 1 cm.

Slika deloma popravljena. Leidentuch Jezuščkov bržkone poznejši. Spodaj se vidi skozi genitalije.

Stele, XV, 17.8.1922, str. 57

V licu Marije večje restavrirano mesto, dalje par manjših zamazan.

Konserv. Stegenšek berichtet, dass die baroken dem hl. Johann von Nepomuk beziehungsweise dem hl. Hermagoras und Fortunat geweihten Seitenaltäre, an Stelle der bestehenden Gemälde künstlerische, dem Stile der Aufsätze angepasste neue Herz - Jesu und Marienstatuen erhalten sollen. Die Gemälde (Johann Nepomuk eine schlechte Arbeit, hl. Hermagoras, modern) sollen in der Pfarrkanzlei untergebracht werden. Gegen die Entfernung der Gemälde erhebt ~~si~~ die Z.K. keine Einwendung. Da jedoch der ganze Altaraufbau für die Fassung eines Gemäldes konzipiert ist, würde die ästhetische Wirkung desselben schwer geschädigt werden, wenn in Hinkunft eine Statue statt eines Gemäldes den Mittelpunkt bilden würde. Daher empfiehlt sie an Stelle der Statuen entsprechende neue Gemälde mit den gewünschten Darstellungen anzubringen.

MDZK: št.III.F.8, 1.1908, str. 612: Tätigkeitsberichte.

Distrikt
Župnija v Hočah je ~~ena~~ ^{eden} najstarejših v sp.Štajerski. Prvič ~~je~~ ^{se} omenjena v listini ddo. Aquileiae iz 1.1146, s katero je Patriarh Pelegrinus plačal 30 mark grofu Bernhardu von Marburg, ker mu je ta odstopil graščino Dithenia "et duas partes decimarum duarum plebium, scilicet de Cuonowiz et Scliuniz eis concessit, duas uero partes decimarum tertie plebis, uidelicet de Choz (Hoče) sibi inbeneficiauit, ea tamen condicione, ut nichil inde inpignorare inbeneficiare uel aliquo ad eccl. alienare presumatur....(str.276)
Koncem 14. stol. je cel. distrikt hoške župnije, ki je eden najobsežnejših v sp. Štajerski, spadal pdo gornjegrajski samostan. Incorporatoins listina sicer ni v gornjegrajskem samostanu, pač pa Copia investiturae papalis super Chötsch iz 1.1398

C. sv. Jurija v Hočah se omenja 1.1404 v potrdilni listini patriarha Antonia (str.277)
V gornjegrajskih listinah je ž.c.sv. Jurija dvakrat omenjena 1.1426 (str.278) in njenih 5 vikariatov. (Eccl. in littore prope Marchpurgam - sv. Magdalena, Vicarius in Kohenig - Majdina, Vicarius in Treen - sv. Vid pri Ptuju, vicarius in Schiltern - Metarova pri sv. Lenartu v Slov.goricah) Vicarius in Mons-

per - Majšperg).

L.1445 - potrdilna listina gornjegrajskemu samostanu o lastništvu nad hoško župnijo(str.278)

Tudi v strassburskem arhivu je listina iz l.1545, kjer je omenjena hoška župnija in njeni vikariati(str.279): "Diese Pfarr(Kötsch), hat 5 Pfarren die Pfarr Sannt Maria Magdalena, die Pfarr Sannz Merthen zu Khanding vor Fettau, die Pfarr zu Sannt Michael zu Schiltern, die Pfarr Sannt Veith an der Traa, die Pfarr Sannt Nicola vnter Monsperg."(str.279).

Ž.c.: Prezbitarij ima rebrasti obok. Rebra izhajajo iz šesterostranih stebrov, ki na sredi stene slone na angeljskih glavicah. Prezbitarij je tristrano zaključen, je imel prvotno samo troje oken, katere pa je čas oropal krogovičja in profilov. Njih šilasti zaključki so zazidani.

Za časa restavracije cerkve l.1859-60 so ^{naredili} ~~okrajali~~ še dvoje starih oken poleg gl.oltarja v gotskem smislu in v tem duhu tudi restavrirali stara. Nov gotski gl.oltar je bil narejen l.1860 po skici arh. Georga Hartla. Zunaj je prezbitarij otdan od opornikov. Še pred nekaj leti se je nahajala zunaj na zakristiji odkritina, ki je vodila v prostor pod ~~korom~~ prezbitarij. Ta porostor je imel obok, ki ga nosijo masivni slopi. Verjetno je bila tu nekoč kriptā.

Ladja je iz dveh različnih dob. Polkrožni obok in pravokotna okna ne harmonirajo s onim v prezbitariju. Ladja ima dvoje str. oltarjev, sv. Lenarta na evang.strani in oltar zadnje večerje. Prižnica je iz 16.stol.

Na obeh straneh ladje je po ena kapela(rož. venca in sv. triža) V zadnji j grob z napisno ploščo(napis nečitljiv).

L.1532 so prvotno c. požgali Turki in še istega leta sezidali novo.

Rednji zvon iz l.1580, veliki 1634 iz livarne Bosset v Celju.

L.1760 postavljen nov oltar sv. Janeza Nep. Sliko sv. Janeza iz starega oltarja so prodali v Setarovo. Kljer je stal ta oltar pa so v steni naredili okno

~~L.1761 je križeva kapela dobila nov oltar Corporis Chr.~~
~~L.1778 sezidali novo zakristijo na juž.strani cerkve.~~

L.1778 so sezidali novo kapelo na juž.strani cerkve in opustili staro v pr. zemljo zvonika.

L.1870 nabavljen veliki zvon.

Po strassburški copial knjigi iz l.1545 je c. imela 4 podružnice: Sant Michael, S.Nikla, S.Johann in S.Leonhard. Sv. Janez je bil dvignjen v župnijo

Tako ima c. 3 prvotne in 2 novi podružnici.

Župnijske knjige: poročna od l.1640, krstna 1640 in mrliška od l.1708.

Ign.Orožen: Das ~~Bischof~~ Bisthum und die Diözese Lavant, 1.Teil., 1.1875, str.275 -319.

L.1412 se omenja Friedrich Kreiss vicarius perpetuus v Hočah, ki je bil poslan v Rim zaradi vikariata in c.v Hočah.

Ign.Orožen: Das Bisthum und die Diözese Lavant, 1.del. 1.1875, str. 614.

Cerkev je dobila nov tabernakelj, prenovljena sta bila dva oltarja in prižnica. Pozlačenje in marmoriranje oltarjev je " prevzel slavnoznani naš slov. pozlatar Tomaž Kotnik, od katerega izvrstne mojstrovine v pozlačenju in marmoriranju so že nemški častniki s pohvalo govorili . Skoraj ni cerkve po ^{stordislem} štajerskem, v kateri bi njegova umetna roka ne bila kaj napravila in povsod se hvali njegovo delo ne samo zaradi dobrega ostanka, ampak tudi zavoľjo lepe svetlobe in cerkvenega duha. Naš Kotnik je samouk in je imel priložnosti da se je učil svoje umetnosti v ~~imenitih~~ delavnicah imenitih umetnikov....."

Zg.Danica, 1.1853, str. 184.

Stare knjige:

1. Sacrae rotae romanae decisionum recentiorum a Vaulo Rubeo J.C.Romano selectarum pars----- Venetiis MDCXCVII.apud P.Balleorium .24 vez.zvezkov.
- 2.Inkunabula brez naslova. Tisk brez inicial, ki niso bile vtisnjene.Vsi začetki odstavkov so brez prve črke, ki bi morala biti posebej vtisnjena. Začetek se glasi: Incipiunt canones penitenciales extracti de verto ad verbum de summa fratris Astensis ird.min.Tiskano:Venetiis per Hailbrun MCCCCLXXXII. Vežan s porabo pergamentnega rokopisaa ^{numanni}. Na obrezi s črnilom narejen napisni trak, okrog in okrog, z napisom:(Hic liber) est(nečitljiv) viti naglitsch "elitev besed z § torej vsaj blizu začetku knjige.
- 3.Historia von dem Leben und Wandel Ignatii Loiole Ingolstadt durch David Sartorium MDXC.
- 4.Acta conciliorum Parisiis ex Sypog.sergia MDCCXV.12 vez.zvezkov.
- 5.Novum volumen scriptorum rerum germanicarum torn I II.
e museo ludevigiano MDCCXVIII.
6. Du Cange Glossarium ad scriptores .. latinitatis Parisiis MDCCXXXIII.5 zv.
- 7.Des Teutschen Reichsarchiv Spicilegii ecclesiastici, 4.zv.
- 8.Annales ecclesiastici auctore Caesare Baronio Coloniae Agripinae
MDCCXIV,5 zv.
- 9.Annales ecclesiastici ab anno quo desinit Caes.Card.Baronius Coloniae Agripinae MDCLXXXI.10 zv.Bullarium romanum,8.zv.

Chronik der Haupt u. Dekanats Pfarre Kötsch Jar.1855.

Priloga: Beantwortung der Fragepunkt zum Behufe einer statistisch-topographischen Darstellung von Steiermark für die kk. Hauptpfarre S.Georg in Kötsch.

^{Kunden(?)}
Maria Standen gewolbt 1757.

Sv. Lenard na Pohorju obokan 1761.

H. Kreuzkapele in Gliknig ^(v. Schin'ku) od 1765 obstoječa, 1834 stolp.

1775 poslikal v. Molk.

1760 je bila hoška ž.c. slovesno posvečena.

Slovenski del kronike se začinja z 1.1905, 1911. - 25.3.1911 se je opustila graščinska kapela, vsa cerkvena oprava je bila podarjena ž.c. Posestnik Joh. ^{Hausantochern}

Antön Fibbia Pallavicini.

^{Lxxviii 3c}
Stele, 10.9.1956, str.16-16.